

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/123/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205715
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205715.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom sporavodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/123/2012 domáha určenia, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože ten nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase v exekučnom konaní vedenom pre jeho pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3171271 dlžníkom (povinným) Q. X., N.. XX.XX.XXXX, kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX175/2005 postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) a uloženia povinnosti zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 175,00 € a nemajetkovú ujmu 110,64 € a nahradiť trovy konania. Návrh vo veci odôvodnil tým, že ako oprávnený navrhovel vykonanie exekúcie pre vymoženie svojej pohľadávky proti dlžníkovi Q. X., N.. XX.XX.XXXX. Exekučnej veci bolo pridelené číslo EX175/2005. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor podal postupom podľa §44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Navrhovateľ legitímne očakával, že súd svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, ktorá je 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd žiadosť prijal na ďalšie konanie, čím došlo k založeniu jeho povinnosti zaoberať sa žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom stanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu rozhodnutia, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Súd bol vo veci nečinný viac ako 62 dní. Skutkový dej bol zavŕšený doručením uznesenia o zmene súdneho exekútora. Nesprávny úradný postup charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, respektíve v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene

a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Majetkovú škodu vyčíslil na 175 €, predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,-€, náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-€, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,-€ a administratívne spracovanie urgencií adresované exekučnému súdu v sume spolu 15,-€, spolu tak sumu 175 €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nepravým úradným postupom. Nesprávny úradný postup je dôsledkom nesústreďenej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa rizikám a to, že neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, tiež riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, a tiež riziko insolvenčnej povinného. Na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uvádza aj, že neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvoláva u neho a u členov jeho orgánov a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, spôsobilo zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít a vytvorených podnikateľských plánov a hospodársku stratu a ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 77/02 a III. ÚS 120/2010 o realizácii práva na súdnu ochranu a ústavne konformnej aplikácii práva a sp. zn. III. ÚS 271/05 o súdnej ochrane v zákonom predpokladanej kvalite. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 110,64-€. Výpočet vychádza z analógie z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,-Sk, t.j. 663,83 €. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Za nečinnosť viac ako 62 dní teda nemajetková ujma predstavuje 2x55,32-€ t.j. 110,64-€.

Zároveň navrhovateľ namietal zaujatosť sudcov Okresného súdu Partizánske, pretože majú pomer k veci a k účastníkom konania. O jeho námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6NcC/376/2012-16 zo dňa 25.10.2012 tak, že sudca JUDr. Eduard Szabo, ktorému bola vec pôvodne pridelená, bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Ostatní sudcovia Okresného súdu Partizánske, voči ktorým bola námietka zaujatosti navrhovateľom tiež vznesená, neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania uvedenej veci. Vo veciach, v ktorých bol sudca vylúčený z prejednávania konkrétnej veci bola vec náhodným výberom pridelená sudcovi, ktorý nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania uvedenej veci, vec bola následne pridelená náhodným pridelením zákonnej sudkyňi JUDr. Barbore Štefanovej. V súvislosti s pridelením sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Barbory Štefanovej na výkon funkcie na iný súd, boli náhodným výberom dňa 29.11.2013 pridelené veci, dňa 22.10.2013 do funkcie sudcu s pridelením na Okresný súd Partizánske vymenovanému sudcovi Mgr. Michalovi Vigašovi.

Z obdobných skutkových a rovnakých právnych dôvodov proti rovnakému odporcovi sa domáhal určenia, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože ten nerozhodol o žiadosti o zmene súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonnej lehote:

- v právnej veci vedenej na tunajšom súde pôvodne pod sp. zn. 3C/125/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti

povinnému P. F., N.. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 480/2004, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 175 € a nemajetkovej ujmy v sume 165,96 €.

- v právnej veci vedenej na tunajšom súde pôvodne pod sp. zn. 6C/127/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému D. F. T., N.. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 598/2010, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 175 € a nemajetkovej ujmy v sume 165,96 €. (navrhovateľ uvádza nesprávne číslo EX)

- v právnej veci vedenej na tunajšom súde pôvodne pod sp. zn. 6C/125/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému C. I. S., N.. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 280/2005, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 175 € a nemajetkovej ujmy v sume 110,64 €.

- v právnej veci vedenej na tunajšom súde pôvodne pod sp. zn. 5C/123/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému W. V., N.. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 154/2005, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 175 € a nemajetkovej ujmy v sume 110,64 €.

Vo všetkých uvedených veciach navrhovateľ namietal zaujatosť tunajších sudcov pre pomer k veci a k účastníkom konania. Vo veciach, v ktorých bol pôvodný zákonný sudca vylúčený z prejednávania konkrétnej veci bola vec náhodným výberom pridelená sudcovi, ktorý nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania uvedenej veci. V súvislosti s pridelením sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Barbory Štefanovej na výkon funkcie na iný súd, boli náhodným výberom dňa 29.11.2013 pridelené veci, dňa 22.10.2013 do funkcie sudcu s pridelením na Okresný súd Partizánske vymenovanému sudcovi Mgr. Michalovi Vigašovi.

Súd uznesením zo dňa 28.03.2014 č.k. 3C/123/2012-42 spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde veci vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C/123/2012, sp. zn. 3C/125/2012, sp. zn. 5C/123/2012, sp. zn. 6C/125/2012 a sp. zn. 6C/127/2012.

Odporca prostredníctvom orgánu, ktorý za ňu koná (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) k návrhom uviedol, že podanie navrhovateľa je zmätočné, má viaceré nedostatky, navrhovateľ neuviedol spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa dozvedel o vzniku škody. Nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu exekučného konania, vznik škody, nemajetkovej ujmy. Celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Namietla nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a zároveň namietla prietahy v konaní, teda nesprávny úradný postup. Nie je jednoznačne zrejmé, na základe akého titulu si uplatňuje škodu. Neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, respektíve možnosť podania ústavnej sťažnosti. Odporca poukázal vo vyjadrení na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 69/2011-25, podľa ktorého si mal navrhovateľ uplatniť svoje práva hore uvedeným postupom a ak tak nekonal, je to možné pripísať iba jemu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23.4.2012 boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keďže už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, je zrejmé, že neboli podané po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Poškodený sa môže domáhať svojho práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto ministerstvo jeho nárok nepovažuje za predbežne prerokovaný. K meritu veci uviedla, že pre vznik zodpovednosti štátu musia byť kumulatívne splnené tri podmienky - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. K nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať v zákonnej lehote odporca odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z. kde je explicitne uvedené, z čoho vylučne

je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, pričom navrhovateľ doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením nepredložil. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uvádza, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie doterajších trov - keďže súčasne ako o zmene rozhoduje súd aj o trovách pôvodného exekútora, a tiež na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku. Pokiaľ v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného po zákonom stanovenej 30 dňovej lehote, bolo to najmä v prípadoch ak pôvodný súdne exekútor neposkytol plnú súčinnosť a súd tak nemohol dodržať zákonnú lehotu. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým je podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spoj. s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, a nepočínal si tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Odporca zároveň poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorého pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 4 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa, ako aj nevyhnutnosť vykonať pred či súčasne s rozhodnutím aj iné úkony, nie je možné rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup. Zároveň poukazujúc na § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, je zrejmé, že pôvodný exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. doručenia rozhodnutia o predmetnom návrhu pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

Pri posudzovaní nárokov na náhradu škody je možné vychádzať z existencie prieťahov v konaní len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ nesplnil povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k existencii prieťahov v konaní. K vyčíslenej náhrade škody odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, považoval za hypotetické. Navrhovateľ neuviedol, či ním špecifikované vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporca navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nepovažoval ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, na základe čoho sa potom nemôže domáhať ich náhrady podľa Zákona č. 514/2003 Z.z.. Poukázal na to že navrhovateľ v prejednávanej veci na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody pri každej individuálnej pohľadávke. Pokiaľ za skutočnú škodu považoval náklady na využívanie informačného systému, odporca tvrdil, že tento systém navrhovateľ využíval nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania a správy informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie odporca považoval za účelové. Rovnako aj udržiavanie informačného systému je činnosťou, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Požadovať paušálne sumy za tieto veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. Rovnako za neprímerané čiastky považoval náklady navrhovateľa na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje. V tomto smere poukázal na samotné stanovisko navrhovateľa zo dňa 2.7.2012 k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré boli zaslané odporcovi a v ktorom uviedol, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme a tieto návrhy boli spracovávané v elektronickej

forme a súdom boli odoslané tiež elektronicky. Z tohto dôvodu odporca uplatnenie nároku na majetkovú škodu navrhovateľom považoval za nepodložený, uplatňovanie si paušálnej sumy 175,- eur na každého dlžníka považoval za nadhodnotené a nepreukázané.

K nemajetkovej ujme uviedol, že sa určuje s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v spoločenskom uplatnení. Vznik nemajetkovej ujmy fyzických a právnických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov navrhovateľa sú irelevantné, pretože náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje samotná právnická osoba. Navrhovateľ nespresnil, aké podnikateľské plány a aktivity mu zanikli a ako boli ovplyvnené jeho ďalšie podnikateľské postupy.

K uplatnenej nemajetkovej ujme v pomernej výške k sume 663,88 eur odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je podľa názoru odporcu nesprávna úvaha. Rovnako nie je možné prihliadať na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Poukázal na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu ako dôkaz pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D /2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopriímových osôb. Odporca konanie navrhovateľa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. považoval odporca návrh navrhovateľa za neopodstatnený a navrhol ho zamietnuť. Odporca si uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré v podaní nevyčísľil.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie súdu neustanovili, žiadali o odročenie z dôvodu, že navrhovateľ nesúhlasí s tým, že sudcovia OS Partizánske nie sú vylúčení z konania a rozhodovania o veci, pričom navrhovateľ trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní ale takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde v súlade s právnym názorom navrhovateľa, čo však súd nepovažuje za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania vzhľadom k tomu, že o námietke navrhovateľa už bolo krajským súdom právoplatne rozhodnuté a bol určený zákonný sudca, ktorý nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci. Preto súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku aj bez ich účasti na pojednávaní.

Zástupkyňa orgánu konajúceho za odporcu sa z účasti na pojednávaniach ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, poukázala na svoje písomné vyjadrenia, pričom nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu vrátane pripojených spisov, tiež obsahu exekučných spisov, najmä návrhu, plnomocenstva na č.l. 5, písomného vyjadrenia odporcu k návrhu z 16.05.2014, stanoviska Európskej komisie, Generálneho ministerstva pre spravodlivosť č.l. 51-53, návrhu na doplnenie dokazovania, vyjadrenie navrhovateľa k dokazovaniu, návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania na č.l. 68-78, znaleckého posudku č. 1/2014 zo 17.01.2014 a zistil nasledujúci skutkový stav dôležitý pre rozhodnutie o veci:

Navrhovateľ je právnická osoba, ktorá podniká v oblasti poskytovania úverov. Navrhovateľ podal proti viacerým svojim dlžníkom návrhy na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov, ktorými boli

rozhodnutia rozhodcovského súdu. Ide o nasledujúce exekučné konania, v ktorých boli Okresnému súdu Partizánske doručené návrhy oprávneného - navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora podľa nižšie uvedeného prehľadu a vydané rozhodnutia ktorými sa rozhodlo o predmetnom návrhu:

Spisová značka exekučného súdu Spisová značka súdneho exekútora Dátum doručenia žiadosti oprávneného súdu Povinný Dátum rozhodnutia o návrhu Spôsob rozhodnutia o žiadosti Počet dní od doručenia žiadosti po rozhodnutie súdu

3Er/955/2008 (3C/123/2012) Ex 175/2005 24.09.2010 Q. X. 08.12.2010 Zastavenie exekúcie 75
2Er/994/2008 (5C/123/2012) Ex 154/2005 24.09.2010 W. V. 9.12.2010 Zastavenie exekúcie 76
4Er/1136/08 (6C/125/2012) Ex 280/2005 24.09.2010 C. I. S. 30.12.2010 Vyhovenie návrhu 96
2Er/1010/08 (6C/127/2012) Ex 598/2002 22.11.2010 D. T. 24.02.2011 Vyhovenie návrhu 92
3Er/176/2008 (3C/125/2012) Ex 480/2004 22.11.2010 P. F. 22.02.2011 Vyhovenie návrhu 90

V exekučnej veci sp. zn. 3Er/955/2008 súd vyzval po doručení návrhu na zmenu exekútora dňa 24.09.2010 oprávneného na doplnenie podania o zákonné náležitosti návrhu dňa 28.09.2010, ten návrh doplnil dňa 12.10.2010, následne súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, vyjadrenie k návrhu a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu reagoval dňa 02.11.2010. Dňa 08.12.2010 uznesením č.k. 3Er/955/2008-18 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.11.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16CoE/70/2011-37 z 29.09.2011.

V exekučnej veci sp. zn. 2Er/994/2008 súd vyzval po doručení návrhu na zmenu exekútora dňa 24.09.2010 oprávneného na doplnenie podania o zákonné náležitosti návrhu dňa 28.09.2010, ten návrh doplnil dňa 12.10.2010, následne súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, vyjadrenie k návrhu a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu reagoval dňa 19.11.2010. Dňa 09.12.2010 uznesením č.k. 3Er/954/2008-27 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/93/2011-49 z 25.05.2011.

V exekučnej veci sp. zn. 4Er/1136/2008 súd vyzval po doručení návrhu na zmenu exekútora dňa 24.09.2010 oprávneného na doplnenie podania o zákonné náležitosti návrhu dňa 28.09.2010, ten návrh doplnil dňa 12.10.2010, následne súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, vyjadrenie k návrhu a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu reagoval dňa 04.11.2010. Dňa 30.12.2010 uznesením č.k. 4Er/1136/2008-23 súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

V exekučnej veci sp. zn. 2Er/1010/2008 po doručení návrhu na zmenu exekútora dňa 22.11.2010, následne súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, vyjadrenie k návrhu a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu z 03.12.2010 urgovanú dňa 24.01.2011 reagoval dňa 31.01.2011. Dňa 24.02.2011 uznesením č.k. 4Er/1010/2008-19 súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

V exekučnej veci sp. zn. 3Er/176/2008 po doručení návrhu na zmenu exekútora dňa 22.11.2010, následne dňa 03.12.2010 súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, vyjadrenie k návrhu a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu urgovanú dňa 04.01.2011 reagoval dňa 07.02.2011. Dňa 22.02.2011 uznesením č.k. 3Er/176/2008-20 súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetných exekučných konaniach oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní týkajúce sa postupu súdu vo veci návrhu na zmenu exekútora.

Po spojení na spoločné konanie sa vedie o všetkých hore uvedených návrhoch navrhovateľa spoločné konanie pod spisovou značkou sp. zn. 3C/123/2012.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením

osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 bod 1 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1 až 4 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods. 7, 8 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. účinnej od 1.9.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa prechodných ustanovení k uvedenej novele, § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, sa konania začaté pred 1.septembrom 2005 dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V odseku 2 sú taxatívne vymedzené ustanovenia, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, medzi ktorými § 44 ods. 7, 8 nie je. Uvedená úprava platila v Exekučnom poriadku

aj po novele vykonanej Zákonom č. 585/2006 Z.z. účinnnej od 1.12.2006, ktorou bol do ust. § 44 vsunutý nový odsek 7, pričom doterajšie odseky 7 a 8 boli prečíslované na odseky 8 a 9.

Súd na podklade vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrhy navrhovateľa vo všetkých spojených veciach nie sú dôvodné.

Na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci sa vyžaduje, aby bolo vydané nezákonné rozhodnutie respektíve aby došlo k nesprávnemu úradnému postupu, aby poškodenému vznikla škoda a aby bola daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody. Ak nie je daná čo i len jedna z uvedených podmienok, nevzniká nárok na náhradu škody proti štátu. Súd v posudzovaných veciach dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by došlo v konaní exekučného súdu k nesprávnemu úradnému postupu alebo že by boli vydané v ním uvedených exekučných veciach nezákonné rozhodnutia. Navrhovateľ tak nepreukázal základ ním uplatneného nároku.

Navrhovateľ v obsahu návrhu tvrdil, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. I napriek tomu, že v jednotlivých exekučných veciach, ktoré sú v odôvodnení tohto rozsudku oboznámené, súd o zmene exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda.

Navyše v exekučnom konaní v čase, keď bol podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode dôjsť nemohlo, pretože pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Okrem toho v danom štádiu konania navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravy podaním sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práva v exekučnom konaní podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch alebo obrátiť sa na Ústavný súd SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Keďže nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovednostného právneho vzťahu a to existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v prejednávanych exekučných veciach, súd sa samotným nárokom na náhradu škody nezaoberal. Navrhovateľ ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného a tým teda k naplneniu účelu exekučného konania. Taktiež nebola preukázaná zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikročiť k vymáhaniu formou exekúcie. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Napokon dôvodom nevyoženia pohľadávky oprávneného bolo v exekučných veciach sp. zn. 3Er/955/2008 a sp. zn. 2Er/994/2008 vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej následné zastavenie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote potom nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody navrhovateľovi. Samotné spísanie žiadosti o informáciu o stave exekučného konania k danej veci súd považuje za bežný postup účastníka exekučného konania. Tvrdenie navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma v sume 55,32 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu, nie sú ničím podložené. I keď je pravdou, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora došlo po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty, len v tejto skutočnosti nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ktorý by založil nárok navrhovateľa na náhradu škody.

Vychádzajúc z Nálezu Ústavného súdu SR II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúceho sa navrhovateľa vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn.27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd rozhodol, že základné práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené neboli, hoci konania na okresnom súde trvali ku dňu podania sťažnosti 20 resp. 24 mesiacov (súd v oboch prípadoch zamietol žiadosť súdneho exekútora). Ústavný súd v náleze konštatoval, že je významná, priam kľúčová skutočnosť, že sťažovateľka (spoločnosť POHOTOVOSTĚ) pred okresným súdom iniciovala značne vysoký počet exekučných konaní (ide o 100 až 1000 exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach),

pričom je nevyhnutné vziať daný fakt do úvahy a to smerom ku kritériám posudzovania prieťahov v záujme ochrany práv a slobôd iných.

Ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl.48 ods. 2 Ústavy SR (obdobne aj pojem v primeranej lehote obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na ustanovené lehoty v zákone na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ústavný súd na takého lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 86/02, IV.ÚS 440/2012).

Súd vykonal vzhľadom k predmetu rozhodovania, zákonnej lehote, povinnosti zároveň s rozhodnutím o predmete konania vykonať aj iné úkony vo veci (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, spojitosť rozhodnutia o návrhu s rozhodnutím o trovách pôvodného exekútora, odstraňovanie väd podania navrhovateľa!, urgencie), z tohto dôvodu nebolo objektívne možné zachovať zákonnú lehotu na rozhodnutie o predmetnom návrhu, pričom na úkor zákonnej lehoty nemožno vydať rozhodnutie bez náležitého zadováženia podkladov pre rozhodnutie a oboznámenia sa s nimi, teda bez náležitého zistenia skutkového stavu, ktorý je predpokladom vydania zákonného rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že súd dospel k právnemu názoru, že na strane odporcu konajúceho prostredníctvom exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Navrhovateľ predložil vo veci stanovenia majetkovej škody navrhovateľa znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave dňa 17.01.2014, znalcami prof. Ing. Helenou Majdúchovou, CSc, znalcom v odbore Ekonomia a manažment, odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, doc. Ing. Petrom Kardošom, PhD. znalcom v odbore Ekonomia a manažment, odvetvia Kontroling a Financie a odbore Priemyselné vlastníctvo a Ing. Miroslavom Jakubcom, PhD. znalcom v odbore Ekonomia a manažment, odvetvie Kontroling a Financie, kde bola znaleckým ústavom určená výška majetkovej škody spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučnom konaní aj pri rozhodovaní o zmene exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy navrhovateľa pričom túto stanovil v súvislosti s predmetom konania - postupom súdu vo veci konania o návrhu na zmenu exekútora na sumu 31,68-€ týkajú sa jedného návrhu.

Keďže navrhovateľ ani len sčasti nepreukázal základ uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu ani vydanie nezákonného rozhodnutia), súd jeho návrhy zamietol, pričom výškou uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy sa už nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporca bol v konaní plne úspešný, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi. Keďže odporca trovy konania nevyčíslil, súd o nich rozhodol podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podľa obsahu spisu. Zo spisu vznik a výška trov konania odporcu nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).